

Ева Василева

Грешна посока

Видях във теб студенината,
величествена, горда и жестока,
почувствах в мене тишината,
изгубихме си вярната посока.

Ти беше грешка от начало,
защо последвах те, не знам,
подлъгах се по детски замечтана,
готова всичко да ти дам.

Сега сама съм, и ти си сам,
невярващи, студени и презрени,
а вярната посока някъде е там,
скърбяща за душите ни ранени.

КРАЙ

© Ева Василева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6715>]